

u jiných předmětů tento rozpis pro úsporu místa neuvádíme): Úvod do vědy o společnosti (Lutz) 30 hodin, sociologie podniku (Wiedemann) 20 hodin, moderní sociální doktríny (Lutz) 35 hodin, fyziologie práce, psychologie práce a sociální psychologie (prof. Dr. phil. H. Scholz) 25 hodin, průmyslová epocha (vývoj a jev — Lutz) 30 hodin, nejnovější dějiny od r. 1918 (Figge) 16 hodin. Neméně zajímavá jsou i témata seminářů a cvičení; je zde seminář sociologický, seminář o katolickém sociálním učení, o „leninismu-stalinismu“ a praktikum ze sociologie podniku. V oboru sociální politiky jsou přednášky zaměřeny spíše operativně: různé druhy sociálního pojištění, pracovní právo a ochrana práce, vztah politiky sociální k hospodářské až do průmětu nadnárodního a mezinárodního (Supranationale und internationale Politik). Tyto osnovy poněkud připomínají osnovy naší bývalé Vysoké školy politické, fungující několik let po osvobození. Ačkoliv studium samo je bezplatné, za zaopatření a stravování platí interné ubytování posluchači 185.— DM měsíčně. Musíme nutně předpokládat, že se jim tyto výdaje vrátí ve formě zvýšené vyhlídky v zaměstnání. Proto je podnětem k zamyšlení zejména ta skutečnost, že západoněmečtí zaměstnavatelé pociťují potřebu takto vyškolených pracovníků, i když nejde o typické podnikové ekonomy. Podle všeho je hlavním polem působnosti absolventů personální agenda. Nemělo by se i u nás uvažovat o tom, jak v našich podmínkách zajistit pracovníkům těchto kategorií podobnou kvalifikaci? Není ovšem sporu o tom, že taková instituce mohla vzniknout — a to již v r. 1947 — především ve spolkové zemi tradičně sociálně demokratické s početnou dělnickou třídou, jako je Severní Porýní-Vestfálsko; těžko bychom si naopak dovedli její vznik představit třeba v Bavorsku.

Jak ve výukové, tak také v badatelské činnosti deklaruje akademie požadavek spojovat teorii s praxí. Po linii badatelské to uskutečňuje hlavně pořádáním mezinárodních konferencí. V r. 1958 bylo na pořadu téma „Postavení zaměstnanců v moderní hospodářské politice“, v r. 1959 „Hospodářská prognóza a řízení hospodářství“, v r. 1960 „Podnikový úředník jako mezičlánek mezi dělnictvem a vedením“. V r. 1961 se probíralo téma „Dnešní mzdová politika a mzdová technika“, z něho vyplynula potřeba pojednat obšírněji o účasti zaměstnanců na rozdělení výnosu (zisku) a této otázce byla věnována konference v r. 1963. Problematice nekapitalistických zemí se věnoval Dr. Bonač, který referoval o „Účasti na výnosu v socialistickém hospodářství (sovětská, jugoslávská a československá praxe)“. Mezitím se r. 1962 konala konference o sociálně politických a hospodářsko-politických problémech Evropského hospodářského společenství. Nelze se neobdivovat pohotovostí, s jakou akademie přistupuje k prodávání aktuálních témat.

Kromě těchto podniků tak trochu reprezentativního zaměření jsou organizovány další již jen přísně pracovní: jednotlivé přednášky pro extramurální zájemce, sobotní a nedělní (!)

konference o zásadních a aktuálních otázkách. Z nich zasluhuje zmínky alespoň konference o politickém vzdělání z r. 1959. Zvláště místo zaujímají v činnosti akademie kursy vědy o práci, pořádané za účasti Max-Planckova ústavu pro fyziologii práce pro podnikové techniky, lékaře, bezpečnostní inženýry, pracovníky osobních a organizačních oddělení, normovače a členy podnikových rad. Letos v únoru po dobu desíti pracovních dnů probíhá 4. část již třetího běhu, nazvaná Organizace práce — součinnost v podniku. 1. část má temata: Úvod do vědy o práci — Učení o člověku a znalost lidí, 2. Základy práce člověka v podniku — Výkon a mzda, 3. Uspořádání práce — Ochrana a udržení pracovní výkonnosti. V blízké budoucnosti má se na akademii vytvořit nová samostatná katedra pro vědu o práci (ergonomii). Nelze pochybovat o tom, že Sociální akademie v Dortmundu jakožto instituce státní by se sotva dlouho udržela v NSR při životě, zejména při ostré kritice všech veřejných výdajů, kdyby její užitečnost nebyla zcela zřejmá.

Jaroslav Tejmar

Z činnosti Čs. sociologické společnosti

Činnost Čs. sociologické společnosti se od ledna 1965 soustřeďovala především na tyto hlavní oblasti:

- a) přednáškové akce pro pražské členstvo
- b) přednášková a informativní činnost v odborných sekcích
- c) styk se zahraničními sociologickými společnostmi — přednášky zahraničních sociologů
- d) činnost místních poboček.

Pro všechny členy v Praze byly uspořádány celkem čtyři přednášky a I. semestr kursu *Sociologické metody — statistika*, který je pořádán společně s Lidovou univerzitou vědy, techniky a umění. Kurs obsáhne tři semestry; první je věnován statistice, druhé dva sociologickým metodám. První semestr probíhal jednou týdně, lekce byly tříhodinové, a obsahoval 10 přednášek: *Základní pojmy statistiky, Střední hodnoty I., Střední hodnoty II., Měření variability, Lineární korelace, Vzájemné a dílčí korelace, Nelineární korelace, Korelace podle pořadí, Míry sdruženosti a Testování hypotéz*. Přednášejícími byli inž. Roubíček ČSc. a inž. Hátle z Vysoké školy ekonomické.

20. ledna t. r. se konala první přednáška dr. D. Slejšky ČSc. z Filosofického ústavu ČSAV a vědeckého tajemníka Čs. sociologické společnosti na téma *Z výzkumů neformálních vztahů v pracovních skupinách*. Dr. Jiří Musil ČSc. z Výzkumného ústavu výstavby a architektury a vedoucí sekce sociologie města referoval 29. 1. t. r. na téma *Sociologie města* — přednáška byla zároveň zahájením činnosti této sekce.

Přednášky J. Koláře ČSc., pracovníka katedry sociologie a psychologie Institutu NHP VŠE, na téma *Člověk a technika v prostoru*, a prof. dr. V. Čecha ČSc., pracovníka ministerstva školství a kultury v Praze, na téma *K problémům průmyslové sociologie v Česko-*